

सम्पादकीय

स्थानीय तहमा
प्रशासनिक स्वायत्तता

संघीय निजामती सेवालाई संशोधन र एकीकरण गर्न बनेको विधेयक, २०८३ मा प्रस्तुत नयाँ व्यवस्थाले मुलुकको प्रशासनिक संघीयतालाई संस्थागत गर्न एक महत्वपूर्ण र दूरगामी कदम चालेको छ । विधेयकको दफा ११७ र ११८ मा प्रमुख प्रशासकीय अधिकृत स्थानीय सेवाकै कर्मचारी रहने गरी गरिएको व्यवस्थाले लामो समयदेखिको केन्द्रकृत प्रशासनिक मानसिकतालाई विर्दै स्थानीय तहलाई वास्तविक रूपमा स्वायत्त बनाउने मार्ग प्रशस्त गरेको छ ।

यस विधेयकअनुसार प्रत्येक प्रदेशमा छुट्टै 'स्थानीय सेवा' रहने व्यवस्था गर्दै महानगरपालिका, उपमहानगरपालिका, नगरपालिका र गाउँपालिकामा तहगत रूपमा अधिकृतहरूको अधिकतम सीमा निर्धारण गरिएको छ । प्रमुख प्रशासकीय अधिकृतको पदलाई स्थानीय सेवाकै दफाका रूपमा परिभाषित गरिनुले स्थानीय सरकार र कर्मचारीबीचको सम्बन्धलाई अझ उत्तरदायी र जनमुखी बनाउनेछ ।

संक्रमणकालीन व्यवस्थाका रूपमा स्थानीय तहमा कर्मचारी अपुग भएमा मात्र संघीय निजामती सेवाबाट कर्मचारी खटाउने र यसरी खटिएका कर्मचारीलाई मुख्यमन्त्री तथा मन्त्रिपरिषद्को कार्यालयले १० दिनभित्र पठाइसक्नुपर्ने बाध्यकारी प्रबन्ध मिलाइएको छ । यसका साथै, खटिएका प्रमुख प्रशासकीय अधिकृतको कार्यसम्पादन मूल्यांकन प्रदेशका मुख्य सचिव र सचिवमार्फत हुने व्यवस्थाले प्रदेश र स्थानीय तहबीचको समन्वयलाई थप बलियो बनाउने अपेक्षा गरिएको छ । यसले संघीयताको अभ्यासलाई पूर्णता दिन पनि जोडबल पुग्ने देखिन्छ । हुन त लोकतन्त्रमा जनतालाई नजिकबाट सेवा सुविधा दिनेगरी अधिकार सुसम्पन्न गराउने योजना आवश्यक छ ।

यसको अलावा कानूनी रूपमा यो व्यवस्था निकै स्वागतयोग्य भए पनि यसको सफल कार्यान्वयनमा केही चुनौतीहरू पनि विद्यमान छन् । प्रदेश तहमा स्थानीय सेवाको गठन र कानुन निर्माण समयमै नभएमा संघीय कर्मचारीको भर पर्नुपर्ने अवस्था लम्बिन सक्ने जोखिम रहन्छ । तसर्थ, स्थानीय तहमा सक्षम र उत्प्रेरित कर्मचारीको आकर्षण बढाउनु सक्नु, बढ्दो र वृत्तिविकासका अवसरहरूलाई पूर्ण रूपमा पारदर्शी बनाउनु जरुरी हुन्छ ।

संसिधानले परिकल्पना गरेको सहकार्यालय संघीयतालाई सफल बनाउन स्थानीय तहमा बलियो र स्थािर प्रशासनिक नेतृत्व अपरिहार्य हुन्छ । विधेयकमा गरिएको यो संशोधनले स्थानीय प्रतिनिधित्व र कर्मचारीबीचको असमझदारी अन्त्य गरी सेवा प्रवाहलाई छिटो, छरितो र प्रभावकारी बनाउन सहयोग पुऱ्याउनेछ । स्थानीय तहहरू स्वतः जनतासँग वा नागरिकसँग प्रत्यक्ष सरोकार राख्ने सरकार भएकाले पनि विना भ्रमबाट र विना हिचकिचा आफ्ना नागरिकलाई सेवा लिने कार्यमा यो प्रक्रियाले थप बल अवसर पनि पुऱ्याउनेछ । तसर्थ, सम्बन्धित सबै पक्षले यस विधेयकको मर्म र भावनालाई आत्मसात गर्दै यसको शीघ्र र प्रभावकारी कार्यान्वयनमा जोड दिनु आजको प्रमुख आवश्यकता हो ।

एलोवेरा अर्थात धिउकुमारी औषधीय गुणको वनस्पती हो, जो सहजै वरिचा वा करेसावारीमा उमार्न सकिन्छ । यसलाई सानो गलामा रोज्न सकिन्छ । हुकाउनु र स्याहानका लागि पनि खासै गाडो छैन । अर्थात हाम्रो निर्मित गुणकारी वनस्पती हो यो । धिउकुमारीको पातमा तल्ल पदार्थ हुन्छ । यसमा केहि प्रकारको प्रोटिन र मिटाडामिन पाइन्छ । त्यसैले उक्त पातको प्रयोग फाइदाजनक मानिन्छ । स्वास्थ्य र सौन्दर्य दुवैका लागि ।

के पाइन्छ धिउकुमारीमा ?

धिउकुमारीमा मिटाडामिन ए. वि-१, वि-२, वि-६, वि-१२ र ई पाइन्छ । साथै यसमा फोल्क एसिड जस्ता पोषक तत्व हुन्छ । यसको जेलमा तामा, फलाम, क्वालिफिक, जिंक, पोटाशियम, कोभोसिम, म्याग्नेशियम जस्ता तत्व पाइन्छ । यो प्राकृतिक रूपमा प्रभावशाली जडिबुटी हो ।

छालाको सौन्दर्य बढाउनु

धिउकुमारीमा के तत्व पाइन्छ, त्यसले छालालाई हाइड्रेट राख्छ र पोषक तत्व पनि प्रदान गर्छ । यसले नयाँ कोषिकाको उत्पादनमा पनि भूमिका खेल्छ । अनुहारमा धिउकुमारीको जुस लगाउँदा त्यसले अनुहारलाई चमकिलो र मुलायम बनाउँछ ।

केसको लागि

धिउकुमारी एकदमै राम्रो मोशचराइजर हो, जसले केसलाई घना र मुलायम बनाउँछ । यसले केसको पिण्ड सन्तुलन गर्नमा पनि सहयोग गर्छ । धिउकुमारीमा हने पोषण तत्व केस बढ्न सहयोग गर्छ र फल दिँदैन । धिउकुमारी जेलमा कागतीको रस मिसाएर केसमा लगाउनुपर्छ । त्यसपछि २० मिनेट जति तातो तैलियाले केसलाई सपेदने । अन्त्यमा मनतातो पानी र हल्का स्याम्पल्ले केस सफा गर्नुपर्छ । यो प्रक्रिया हरेक दुई दिनमा दोहोर्‍याउनु पर्छ ।

दाँत र गिजाको लागि

धिउकुमारीमा आफ्नो प्राकृतिक जीवाणुरोधी र रोगाणुरोधी गुण हुन्छ, जसले गिजा र दाँतलाई स्वस्थ तुल्याउँछ । यो विभिन्न प्रकारको मिटाडामिन र खनिजले भरिएको हुन्छ, जसले कौसिकाको विकासमा सहयोग गर्छ । त्यही कारण गिजाबाट रगत बग्ने, मुखको अल्सर जस्ता समस्या हुन दिँदैन ।

चाडपर्वको मुखमै महँगीको मार

सुदर्शन अधिकारी

हामी नेपालीहरूका महान् पर्वहरू (विजयादशमी, दीपावली, नेपाल संबत्, छठनायाच, नौजिकै छन् । निम्न तथ्यको समयदेखि नै इरान र अमेरिकाको युद्धका कारण इन्चन आपूर्तिमा समस्या देखिएपछि आम उपभोक्ता महँगीको मारमा परिरहेका छन् । प्राकृतिक तथा मानवीय क्रियाकलापका कारण नेपालमा दुला-दुला विपत्तीका घटनाहरूको सामना गर्न हामी विवश भौं । यस्तो जटिल परिस्थितिमा पनि केही व्यापारीले मौकाको फाइदा लिने उद्देश्य राखेर मानवीय मूल्यमा बजारबाट उपभोक्तालाई उपभोग्य सामग्री विक्री-वितरण गर्दा उपभोक्ताको मूल्य तिर सामान खरिद गर्न बाध्य भएका छन् । निम्न तथ्य मध्यम बर्गका आम उपभोक्ताका जित-जित चाडपर्वको महँगो महँगो तल्ल-तल्ल नै महँगीको मारमा पर्ने विवश भएका छन् । यस्ता गतिविधि नियमित र सामान्य भएका देखिन्छन् ।

व्यापारमा पनि सामान्य नियम र आदर्श हुन्छन्, जसमा परल मूल्यमा १० देखि २० प्रतिशतसम्म बढी मूल्यमा उपभोग्य वस्तुको विक्री गरिनुपर्छ, तर हाम्रो सन्दर्भमा मौका र शाहकअनुसारका मूल्य लिने गरेका दुष्टाल प्रशस्त भेटिन्छन् । व्यापारीमा पनि व्यापारिक धर्म र इमान्दारीता भने मानवीय गुण सम्पन्न हराउँदै गएको अवस्था छ । राज्यद्वारा पनि गैरकानुनी तरिकाले आवश्यक रूपमा वस्तु तथा उपभोग्य सामान विक्री गर्दा त्यसको निगरानी, मूल्यनियन्त्रण वा अनुगमन गर्नका लागि विभिन्न संघ-संस्थाको व्यवस्था गरिएका छन् । तर, ती संस्था निकाय वा संस्थाले नाममात्रको अनुगमन गर्ने गरेको तीतो अनुभव सबै उपभोक्ताले गरेको हुनुपर्छ ।

खासगरी चाडपर्वको समयमा व्यापारीहरूले मूल्य बृद्धि गरी उपभोक्ता ठग्न कार्य गर्छन् । सरकार वा राज्यका विभिन्न निकायको अनुगमन पनि खासगरी मात्र रहने गरेको छ । कु कुरैनी गर्, म एपेन्डि गर्छु भन्ने नेपाली खाननखान छ हाम्रो वजार अनुगमनको कार्य पनि । बजारमा सहजै आपूर्ति भइरहेका सामान पनि नभएको बहाना गरी बढी मूल्य लिनका लागि व्यापारीहरू सक्रिय रहन्छन् । कालोबजारी, ठगी र कृत्रिम अभाव सिर्जना गरी चर्को मूल्यमा उपभोक्तालाई विक्री गरी ठग्न काँचालाई नियन्त्रण गर्न राज्यले चाहने हो भने कठिन

बजार अनुगमन नियमित
रूपमा प्रभावकारी रूपले
गर्ने संयन्त्र निर्माण गरी
आम उपभोक्ताले बजार
मा मूल्य नियन्त्रण भएको
अनुभूति गर्ने वातावरणको
सिर्जना गर्न अब आम
उपभोक्ता, सरकारी
निकायहरू ज्यादै सजग र
चनाखो बनुपर्छ ।

विषय भने होइन । यसका लागि प्रहरी प्रशासन, बाणिज्य विभाग, नापतौल तथा गुणस्तर निर्धारण कार्यालयनायतका संस्थाहरू मात्र नभई उपभोक्ता अधिकार मञ्चजस्ता संस्थाहरूले आपसमा मिलेर सहकार्य गर्दै अगाडि बढ्ने हो भने बजारमा मूल्य नियन्त्रण गर्न सहज नै देखिन्छ । राज्यले विषयको नियन्त्रण गर्न सक्ने हो भने सरकारप्रतिको जवमदार पनि बृद्धि हुन्छ ।

उपभोक्ता अधिकारसम्बन्धी इतिहास हेर्ने हो भने सन् १९६२ मा १५ देखि सयुक्त राज्य अमेरिकाबाट बालनीको बढेको देखिन्छ । हाल नेपालमा पनि १५ लाखमा विभिन्न कार्यक्रमका साथ उपभोक्ता अधिकार दिवस मनाइन्छ । तर, आम नागरिकको जीवनसँग प्रत्यक्ष रूपमा जोडिएको महँगी नियन्त्रणमा राज्य सधैं प्रभावकारी रूपमा देखिनुपर्छ, जसले बजारमा मूल्य स्थिरता कायम राख्न सहज अवस्था सिर्जना गर्छ । एउटा लोकतान्त्रिक राज्यमा यो अनिवार्य पनि हुन्छ । हामी भट्टाचार नियन्त्रणका चर्का र दुला कुरा पनि गरिरहन्छौं तर अनुचित र कृत्रिम अभाव सिर्जना गरी बढी मूल्य लिनु पनि भट्टाचार हो भने विषयमा खासै बहस पनि गर्दैनौं । आम नागरिकको दैनिकीसँग जोडिएको महत्वको सवालमा राज्य कठोर बनेर कार्य सम्पादनका लागि अगाडि बढ्नु नै पर्छ । बजार अनुगमन प्रभावकारी र नियमित बनाई आम उपभोक्तालाई राज्यले मूल्य नियन्त्रण र कालोबजारी नियन्त्रणमा सही कदम चालेको हो भने अवस्थाको सिर्जना गर्न सक्नुपर्छ, यसले समाजमा सरकारको कार्य थप उत्साहवादी र फलदायी नै हुनेमा विमत नरहला । व्यापारीले पनि उपभोग्य वस्तुको मूल्यसूची सबैले देख्न गरी राख्नुपर्छ, जसले गर्दा उपभोक्तालाई आवश्यक सबै जानकारी

प्राप्त गर्न सकिन्छ ।

हरेक उपभोक्तालाई आफ्नो स्वास्थ्यप्रति सचेत बनाउने कार्यलाई उपभोक्ता स्वास्थ्य भनिन्छ । हामी सबैसँग उपभोक्ता यद्यति पनि सजग र सचेत भने रहेका छैनौं । उपभोग्य वस्तु तथा सेवाको मूल्य, गुणस्तर, उपभोग्य अवधि, लाभ-हानिलायतका विषयमा उपभोक्तालाई जानकारी गराई व्यक्ति, परिवार, समाज हुँदै समग्र देशको स्वास्थ्य स्थिति सुदृढ बनाउनमा प्रभावकारी भूमिका निर्वाह गर्छ । उपभोक्ता स्वास्थ्यको महत्त्व पनि अत्यन्तै उच्च रहेको हुन्छ । उपभोक्ताको स्वास्थ्य, सुविधा एवं आर्थिक हित कायम राख्न सहयोग पर्छ । उपभोक्तालाई वस्तुको सही छनोट गर्न र सोको उपयोग विधिबारे आवश्यक सबै जानकारी प्राप्त गर्न सकिन्छ । यसरी नै वस्तु तथा सेवाको गुणस्तर मूल्य परिणाम एवं कौशलिक तथा अनियमितताबाट उपभोक्ताको संरक्षणसमेत हुन्छ । सुविधा एवं गुणस्तरको वस्तु तथा सेवाको उत्पादन, विक्री-वितरण निकायले पनि चासो देखाउनुपर्छ ।

उपभोक्ता शिक्षाले उपभोक्ताहरू आफ्नो अधिकार र दायित्वप्रति सजग रहन्छन् । यसैगरी उपभोग्य वस्तुको कृत्रिम अभाव एवं कालोबजारीजस्ता गैरकानुनी कार्यहरू नियन्त्रण गर्न पनि ज्यादै सहज हुन्छ । नेपालमा वि.सं. २०५५ वैशाख १ गते उपभोक्ता संरक्षण ऐन जारी भएपछि मात्र उपभोक्ता अधिकार रक्षाको विषयले स्थान लिएको देखिन्छ । उपभोक्ताको अधिकार हनन भएमा बाणिज्य विभाग, जिल्ला प्रशासन कार्यालय, नजिकको प्रहरी चौकीमा उजुरी गर्न सकिन्छ । हाम्रो उपभोक्ता संरक्षण ऐन, २०५५ ले प्रधान गरिएका अधिकार पनि ज्यादै उपयोगी छन् । तर, यसको प्रयोग हामीले कति र कसरी गरिरहेका छौं वा छैनौं ? भन्ने प्रश्न पनि उठ्छ । वस्तु तथा सेवाका सहज पहुँचको अधिकार, स्वच्छ प्रतिस्पर्धात्मक मूल्यमा गुणस्तरिय वस्तु वा सेवाको छनोट गर्न पाउने अधिकार, वस्तु वा सेवाको मूल्य, परिणाम, शुद्धता, गुणस्तर आदिकारमा सुसुचित हुने अधिकार मात्र नभई मिश्रित वस्तुमा कुन पदार्थको मात्रा कति छ ? उत्पादक कम्पनी कुन हो ? पैठारीको कुन हो ? जस्ता विषयमा जानकारी दिन पाउने अधिकार उल्लेख गरिएका छन् ।

हामी सबै र शिक्षित भनिने उपभोक्तामा पनि बजारमा सामान खरिद गर्दा मूल्य तौल बनेको मिति गुणस्तर विम्वलनायकता सामान्य जानकारी पनि लिने गर्दैनौं । यस कारण पनि व्यापारीलाई मनोमानी मूल्यमा सामान विक्री गर्ने सहज वातावरण निर्माण हुन्छ । बजार नियन्त्रणमा उपभोक्ता, राज्यका निकाय र व्यापारीसमेतको भूमिका महत्वपूर्ण हुन्छ ।

नेपालमा उपभोक्ता हितका लागि विभिन्न कानून तथा नियमको पनि व्यवस्था गरिएको छ । उपभोक्ता संरक्षण ऐनमा उपभोक्ता ठग्न र गैरकानुनी रूपमा मूल्य तोक्ने तथा लिने कार्य गरेमा दण्ड-सजायको व्यवस्था छ, तर

हाम्रो बजारमा त्यसको प्रभावकारी प्रयोग भएको देखिन्छ । जसका कारण अतृप्तता लाभ लिन पल्केका व्यापारीहरूको मनोबल थप बढेको अवस्था छ । त्यसैगरी बजार अनुगमन पनि चाडपर्वका समयमा छिट्टैपट रूपमा मात्र गरिन्छ, जसले गर्दा उपभोक्ता निरन्तर ठगिने गरेका हुन्छन् । हाम्रो बजार अनुगमन कार्य प्रभावकारी बन्न नसक्नुमा पछाडि कर्मचारी वा आवश्यक जनशक्तिको कमीको कारण पनि रहेको देखिन्छ । विद्यमान कानून कमजोर वा अपर्याप्त भएमा सरकारले कानून बनाएर आम उपभोक्तालाई सहज र सरल मूल्यमा उपभोग्य वस्तु तथा सेवाको उपलब्धतामा ध्यान दिनुपर्छ । हामीले उपभोग्य गतिने कतिपय वस्तुमा मूल्य लेबलका हुँदैनन् । यसले पनि उपभोक्ता बढी मूल्य लिने बाध्य हुने गरेका छन् । सामानमा नै मूल्य भिन्न भएर बजारमा आएमा उपभोक्ताबाट बढी मूल्य असुल्ने सम्भावना कम हुन्छ । यससँग उत्पादकले पनि ध्यान दिनु जरुरी छ भने राज्यको सम्बन्धित निकायले पनि चासो देखाउनुपर्छ ।

हामी सबै र शिक्षित र जानकारी भएका बजारमा नै उपभोग्य वस्तुको मूल्य नसोच्ने, बिल नलिने क नामा जेन ठगिएका थाना पाउने पनि सम्बन्धित निकायमा गएर उजुरी नगर्नेकारणले गर्दा व्यापारीले कालोबजारी गर्ने ठग्न अवसर पाउँछन् । हाम्रो बजार अनुगमनको कार्य पनि चाडपर्व लक्षित मात्र हुने गरेको देखिन्छ ।

बजार अनुगमन नियमित रूपमा प्रभावकारी रूपले गर्ने संयन्त्र निर्माण गरी आम उपभोक्ताले बजारमा मूल्य नियन्त्रण भएको अनुभूति गर्ने वातावरणको सिर्जना गर्न अब आम उपभोक्ता, सरकारी निकायहरू ज्यादै सजग र चनाखो बनुपर्छ । आएको सुचना-प्रविधिको गुणमा पनि हामी बेखबररहने बनेर व्यापारीले जति मूल्य भन्थे त्यति नै तिरिने सामान ल्याउने गर्दा व्यापारीले अतृप्तता रूपमा लाभ लिने अवसर पाउँछन् । तसर्थ, उपभोक्ता पनि चनाखो हुनु जरुरी छ ।

बजार सहज र उपभोक्तामैत्री बनाउनका लागि दीर्घकालीन रणनीतिको निर्माण गर्न त्यसलाई प्रभावकारी कार्यान्वयनमा जोड दिनुपर्छ । कानूनी सुधार गरी उपभोक्ताको हित र अनुशामित बजार संयन्त्रको निर्माणमा हरेक पक्षले सहयोग र साथ दिनुपर्छ । त्यसैगरी उपभोक्ता शिक्षामा पनि हामीले ध्यान दिनुपर्छ । कतिपय उपभोक्ता जानकारी भएका विषयमा समेत बाल्ना नार्ने, बढी मूल्य लिँदा पनि केहीकत उजुरी नगर्ने परिपटीका कारण पनि ठगिने गरेका हुन्छन् । तसर्थ, राज्यको भूमिका प्रभावकारी र मजबुत बनाउँदै प्रभावकारी अनुगमन संयन्त्र गठन वा निर्माण गर्नमा काँति पनि विफल गनु हुँदैन । बजार अनुगमन नियमित र निरन्तर गर्नका लागि हतहतले कार्य सम्पादनमा उत्र्न आजको आवश्यकता बनेको देखिन्छ ।

पितृश्राद्ध गर्न विष्णुपादुकामा
श्रद्धालुको घुँइचो

विष्णुपादुका मन्दिरको पौराणिक महत्व

धनको महलबराबरात भन्ज्याड हुँदै करिब १२ किमिदुरीको दूरीमा रहेको मन्दिर कोकाहा नदीको किनारामा छ । विष्णुपादुका मन्दिरको धार्मिक तथा पौराणिक महत्व रहेको ब्राम्हण समाज, सुनसरीका अग्रज बासुदेव बराचले बताएका छन् ।

अर्घ्येता बराकाका सुनसरी, 'पौराणिक कथाअनुसार भगवान विष्णुले भक्तहरूको मुक्ति तथा उद्धारका लागि आफ्नो अवतारस्वरूप बराहालाई बराहभक्तमा रूपान्तरण गरेको उल्लेख छ । भगवान बराहले पृथ्वीको उद्धार गरेपछि देवता, पृथ्वीवासीजन वेद खुसी भएर गंगोत्थकको स्तुति गरेका थिए । तर, चन्द्रमाको श्रापका कारण पल्लामा परेका पितृहरू भने निराम अवस्थामा थिए ।' भगवान विष्णुले पितृलाई आफूले पृथ्वी

र वेदको उद्धार गर्दा सबै खुसी भए पनि उनीहरू किन दुखी र मानस पराजित भन्दै प्रश्न गरेको पौराणिक कथामा उल्लेख छ । त्यस क्रममा पितृले चन्द्रमाको श्रापका कारण आफूहरू पल्लामा परेको र आफ्नो उद्धार कसले गर्ने भन्ने चिन्ता व्यक्त गरेको बताइन्छ ।

पितृहरूको कष्ट सुनेपछि भगवान विष्णुले उनीहरूको उद्धार करी पृथ्वी र त्यसको विधि के हो भनेर सोझी भएरको थियो । त्यसमा पितृहरूले भगवान विष्णुले लक्ष्मीसहित विष्णुपादुका श्रेयमा श्राद्ध गरेमा आफूहरूको उद्धार हुने कुरा बताएको धार्मिक मान्यता रहेको अर्घ्येता बराचले बताए ।

बराहपुराणको अध्याय १५० मा समेत कोकामुख तीर्थको छेउमा विष्णुपादुका अर्घ्य विष्णुपद नामको पवित्र स्थान रहेको उल्लेख गरिएको छ ।

स्थानीय धार्मिक विश्वासअनुसार विष्णुपादुका मन्दिरको इतिहास विष्णुसमय संवत् १९३० सालसँग जोडिएको बताइन्छ । मन्दिरको पृथ्वीली विवरणअनुसार स्वर्गीय लक्ष्मण तामाझ धामीले उक्त स्थान पत्ता लगाएको थिए ।

धामीले पितृका चिन्ता बस्ने क्रममा विष्णु भगवानको पाद कुँदैएको शिला रहेको स्थानमा उपस्थान गरी पूजा गरे विश्वको कल्याण हुने सन्देश पारको र त्यसपछि स्थानीयको सहयोगमा शिला निकालेर पूजा सुरु गरिएको बताइन्छ । त्यसपछि लक्ष्मण तामाझा छोरा जसमान तामाझ र उहाँका छोरा चतुरमान तामाझले पूजा अर्घ्यका हुँदै आएका थिए । हाल चतुरमानका छोरा अरुणसिंह तामाझ मन्दिरको मुख्य पुजारी छन् ।

एआईले बदल्दै परम्परागत गहना उद्योग

दमक/ कृत्रिम बुद्धिमत्ता (एआई) ले भारतको परम्परागत गहना उद्योगमा नयाँ मोड ल्याउन थालेको छ। एआईबाट तयार गरिएका डिजाइन र ग्रीडी-फ्रिन्टेड मोड प्रयोग गर्दा महिनाौ लामो गहना उत्पादनको समय घटेर करिब एक सातामा सीमित हुन थालेको छ। यसले परम्परागत हस्तकलालाई आधुनिक प्रविधिसँग जोड्ने अवसर सिर्जना गरे पनि रोजगारी र कलात्मक मौलिकता संरक्षणको प्रश्न भने उठाएको छ।

नयाँदिल्लीमा आयोजित विश्वव्यापी एआई शिखर सम्मेलनको पदश्रीमा राखिएको भगवान् कृष्णको आकारको सुनको ओच यसको उदाहरण बनेको छ। भारतीय कारिरारले हातले निर्माण गरेको उक्त ओचको विस्तृत डिजाइन भने एआईबाट तयार गरिएको थियो। सन् २०२३ मा २२ वर्षीय सिद्धार्थ सोनीले सह-स्थापना गरेको आईडिया ज्वेलरीले एआई-डिजाइन गरिएका गहना उत्पादन गर्दै आएको छ। सोनीका अनुसार परम्परागत प्रक्रियाबाट यस्ता गहना बनाउन छ-सात महिना लाग्ने भए पनि एआईबाट तयार झुपुटि र ग्रीडी-फ्रिन्टेड मोड प्रयोग गर्दा करिब एक सातामै निर्माण गर्न सकिन्छ। हलमार्किङका लागि भने थप समय आवश्यक पर्छ।

हैदराबादस्थित दशकौ पुरानो पारिवारिक गहना व्यवसायबाट विकसित भएको उक्त स्टार्टअपले एआईलाई अन्तर्राष्ट्रिय बजार विस्तारको माध्यमका रूपमा समेत अग्र बढाउन खोजेको छ। सोनीका बुवा र हजुवुआ करिव ३० वर्षदेखि गहना उद्योगमा सक्रिय छन्। उनका बुवाले अमेरिकालागित अन्तर्राष्ट्रिय बजारका खुद्रा विक्रेतामार्फत एआई-डिजाइन गरिएका भारतीय गहना बिक्री गर्ने योजना अघि सारेका छन्।

आईडिया ज्वेलरीले सरकारी अनुदान नपाए पनि प्रमुख सहरका २० खुद्रा विक्रेतासँग सहकार्यको तयारी गरिरहेको जनाएको छ। गुगलको जेम्सिनीको परिमार्जित संस्करणमा आधारित उपकरणमार्फत ग्राहकले धातु, बहुमूल्य पत्थर र मूल्य दायरा छनोट गरी सामान्य पाठ निर्देशनबाट गहनाको डिजाइन माग गर्न सक्छन्। त्यसपछि तयार हुने नमुनालाई विस्तृत ग्रीडी मोडेलमा रूपान्तरण

गरी कारिगरले वास्तविक गहनाको रूप दिन्छन्।

तर प्रविधिको विस्तारसँगै अनुभवी कारिगरमा रोजगारी र कलात्मक मौलिकता गुम्ने चिन्ता पनि देखिएको छ। सोनी स्वयंले कलाको मौलिक रूप हराउने जोखिम रहेको स्वीकार गर्दै समयसँगै प्रविधिसँग अग्र बढ्न आवश्यक रहेको बताएका छन्।

एआईको प्रभाव गहना उद्योगमा मात्र सीमित छैन। भारतका विभिन्न स्टार्टअपले व्यवसाय र ग्राहक सेवामा समेत यसको प्रयोग बढाइरहेका छन्। एक्सट्रीम जेन एआईले दर्जनौ स्थानीय भाषामा व्यवसायका लागि आवाजमा आधारित च्याट उपकरण विकास गरेको छ। संस्थापक पिस बेरीका अनुसार प्रविधि सस्तो र परिष्कृत हुँदै जाँदा ठूलो कल सेक्टर उद्योग प्रभावित हुन सक्ने भए पनि नयाँ रोजगारी र सीपका क्षेत्रसमेत सिर्जना हुनेछन्।

त्यस्तै, सोइल डाक्टरले १० लाखका ५०० खेतमा एआईमा आधारित माटो परीक्षण कार्यक्रम सञ्चालन गरेको छ। कम्पनीका अनुसार एंटेनासमिक कृषि तथ्याङ्कको प्रयोगबाट किसानलाई आवश्यकताअनुसार मल प्रयोग गर्न सुझाव दिई उत्पादन लागत घटाउन र उत्पादन बढाउन सहयोग गर्न सकिन्छ। नयाँदिल्लीमा आयोजित एआई शिखर सम्मेलनमा सहभागी प्रविधि उद्यमी तथा विविध नेताहरूले पनि एआईका अवसरसँगै रोजगारी कटौती र मानव विशेषज्ञताको क्षयलागित जोखिमबारे चर्चा गरेका छन्। प्रधानमन्त्री नरेन्द्र मोदीले भारतका युवाको क्षमता उजागर गर्न प्रविधिको तीव्र विकासलाई जोड दिएका छन्। भारत सरकारले आगामी दुई वर्षमा एआई क्षेत्रमा दुई खर्ब अमेरिकी डलर लगानी गर्ने लक्ष्य राखेको छ, जसअन्तर्गत डाटा सेक्टर तथा ऊर्जा पूर्वाधार विस्तार गर्ने योजना छ। परम्परागत सीप र आधुनिक प्रविधिबीच सन्तुलन खोज्दै भारतीय स्टार्टअपहरूले एआईलाई उत्पादन र सेवाका नयाँ अवसरका रूपमा प्रयोग गर्न थालेका छन्। यद्यपि यसको विस्तारसँगै रोजगारी, मानव सीप र कलात्मक मौलिकताको संरक्षण कसरी गर्ने भन्ने प्रश्न भने अझै बहसमै छ।

जीवन शैली

के पातलो मान्छे साँच्चै स्वस्थ हुन्छन त?

दमक/ प्रायः मानिसहरू सोच्छन् कि यदि कोही पातलो छ भने उ स्वस्थ हुनुपर्छ। त्यसैगरी, यदि कोही अलिबल्ट मोटो देखिन्छ भने मानिसहरू तुरुन्तै उसको स्वास्थ्य खराब हुनेछ भनेर अनुमान गर्छन्। तर के यो साँच्चै हो त ?

स्वास्थ्य तथा तीव्र विज्ञहरूका अनुसार शरीरको आकार वा तीव्र स्वास्थ्यको पूर्ण मापन नभएको बताउँछन्। स्वास्थ्य वास्तवमा हाम्रो जीवनशैली, खाने वानी र गतिविधि स्तरद्वारा निर्धारण गरिन्छ।

फिटनेस विशेषज्ञहरू भन्छन् कि धेरै पटक मानिसहरू पातलो देखिन्छन् चाहन्छन् तर तिनीहरूको मांसपेशी बल, रोग प्रतिरोधक क्षमता र ऊर्जा बल धेरै कम हुन्छ। यो अवस्थालाई 'फिनी फ्याट' भनिन्छ, जसमा मानिस बाहिरबाट पातलो देखिन्छ तर भित्रबाट शरीरमा बोसो जम्मा हुन्छ र मेटाबोलिक स्वास्थ्य बिगरीर।

स्वस्थ हुनुको परिभाषा के हो ?

- रक्तचाप र चिन्तीको स्तर सामान्य हुनु,
- ऊर्जा स्तर दिनभरि सक्रिय हुनु,
- बारम्बार बिगरी नगर्ने बलियो प्रतिरोधक क्षमता हुनु,
- सन्तुलित मानसिक स्वास्थ्य कायम राख्ने, तनाव र चिन्ता नियन्त्रण गर्ने,
- सन्तुलित आहार जसमा प्रोटीन, भिटामिन र खनिजहरू समवेश गर्ने,

यसो यी सबै कुरा सही छन् भने तपाईंको तीव्र थोरै भए पनि तपाईंलाई स्वस्थ मानिने छ। यसको मतलब तीव्र बढ्नु पुर्णतया सुरुति छ भने होइन। विशेष गरी पेटको बायाँपट्टि धेरै बोसो जम्मा हुँदा हृदय रोग, मधुमेह र उच्च रक्तचापको जोखिम बढ्छ। त्यसकारण, यो महत्त्वपूर्ण छ कि तपाईंले आफ्नो बढी मास इन्डक्स र कम्मर-हृदय अनुपातमा ध्यान दिनुहोस्।

विज्ञहरू विश्वास गर्छन् कि वास्तविक स्वास्थ्य भनेको समतुल्य शरीर, राम्रो खाँदापान र सक्रिय जीवनशैली हो। न त अत्यधिक तालोपान, न अनियमित मोटापन राम्रो छ। उचित व्यायाम, निद्रा र स्वास्थ्य आहारले जो कोही पनि फिट र स्वस्थ रहन सक्छ। उसको तीव्र अलि बढी भए पनि।

स्वास्थ्य भेटको 'पातलो' हुनु मात्र होइन। यो तपाईं कति सक्रिय हुनुहुन्छ, तपाईंको आहार कस्तो छ र तपाईंको शरीर भित्रबाट कति बलियो छ भन्ने कुरामा भर पर्छ। त्यसो भए अर्को पटक केसैलाई हेरेर 'तिमी पातलो छौ भन्ने स्वस्थ छौ' भन्न छाड्नुहोस्। वास्तविक स्वास्थ्य आँखाले होइन, जीवनशैलीले निर्धारण गर्छ।

प्रेरक अनाईहरू

हामीले दैनिक जीवनमा भोग्दै आएका कतिपय कुराले हामीलाई प्रेरणा दिने गर्छन्। महान व्यक्तित्वका भनाइ त भन्नु कहिलेकाहीँ मान्छेका लागि शक्ति साबित हुने गरेका छन्। संसारमा कहिल्यै कसैले महान व्यक्तिका भनाइहरू विश्वचर्चात छन्। तीमध्ये यी भनाइहरू उक्तिकै लोकप्रिय छन्।

१. मलाई आफ्नो प्रशिक्षण जति नै कष्टकर लागेता पनि म आफैलाई सम्मोहक हुने, 'हरेण नजित' अर्थात् दुख गर र पछि च्याम्पियन भए आरामको जिव्जनी बाँच्' - मुहम्मद अली

२. भविष्यवाणी गर्ने सहि तरिका यसलाई निर्माण गर्ने हो। - फोरेस्ट कस्की

३. सफलता कार्यसँग जोडिएको छ, सफल व्यक्तित्व सधैं कार्यरत हुन्छन्। उनीहरूले थुप्रै गल्ती गर्छन् तर पछि हट्दैनन्। - जेम्स आलेन

४. सपना देखेहरूले संसारको रक्षक हुन्। - जेम्स आलेन

५. भविष्य तिनीहरूको पक्षमा हुन्छ जसले आफ्नो सपनाको सुन्दरतामा विश्वास गर्दछन्। - इलेनोर रूजवेल्ट

६. अरू कुनै हिला भएको छैन त्यसका लागि जो तिमी बन्न सक्थ्यौ। - जर्ज ड्विलिए

SHREE RATNA JEWELLERY

दमक-४, शंखधरचोक, कल्याण

छापाबाट सुरु
विश्वी दर २,९५,३००/-

चाँदी
विश्वी दर ८,८६५/-

यहाँ पुराना तथा नयाँ डिजाइनका सुनचौबीका सरहाना आकर्षक ढेमाबाट बनाइएका सौभाग्य श्रृषुप मूल्यमा विक्री गरिन्छ।

सम्पर्क: ९७१९९९९९९९ (9815996315)

पुस्तक-सामार

राजनीतिसँगै राजकाज-कल्याणकारी लोकतन्त्रको प्रस्ताव

रविन्द्र मिश्र

पदमन्दा दायित्व ठूलो

गतकालबाट ... त्यही भैसेपाटीको बीचमा अत्यन्तै सुन्दर रमा अवस्थित छ १२३ रोपनी खाली जग्गा। त्यसैसँग जोडिएको अर्को फन्डे १९ रोपनी खाली जग्गा पनि छ, जसमा धेरैको कुर्खाला लागिरहेको छ। तर केही ऊर्जाशिल स्थानीयले त्यसलाई जोगाउने पढल थालिसकेका छन्। सांसद आवास बनाउने भनेर निर्णय गरिएको १२३ रोपनी जग्गा चाँहि हाल नेपाल सरकारको स्वामित्वमा छ। सीमावर्ष भनुपर्छ, त्यस्तो विशिष्ट ठाउँ (प्रधान लोकेशन) धन सांसद आवासका नाममा कङ्क्रिटको जङ्गलमा स्थापित भएन। सांसदहरूलाई आवास चाहिँदैन भन्ने होइन। तर सहरको सौन्दर्य र स्वस्थता बढाउन, पर्यटकीय र आर्थिक गतिविधि प्रवर्द्धन गर्न विरले प्राप्त हुने राजधानी नजिकका त्यस्ता विशिष्ट ठाउँलाई कङ्क्रिटको जङ्गलमा स्थापित गरेर हामीले यो सहर र देशमाथि धेरै पाप गरिसकेका छौ। त्यो पाप जारी नराखौ। सांसद आवास अन्य प्रयोजनमा त्यति नआउने कुनै पनि स्थानमा राम्रो योजना बनाएर निर्माण गरे भइहाल्छ। तर कोहिनुर् हीरालाई सामान्य ढुङ्गाका रूपमा प्रयोग गर्न हुँदैन।

मैले सोचे जस्तो हुने भए
काठमाडौं उपत्यका र सिङ्गो नेपालमा एउटा पनि स्तरीय पार्क छैन। अन्तर्राष्ट्रिय स्तरको त भन्नु परेको कुरा भइहाल्छ। हुन त स्तरीय र अन्तर्राष्ट्रिय स्तरको के कुरा गर्नु, हामी यति गिरिसक्यौ कि हामीले कुनै काम गर्दा न्यूनतम स्तरको मापदण्ड पनि पुर्या गर्दैनौ। तर म र केही स्थानीय साथीहरू यस्तो पार्कको कल्पना गरिरहेछौ, जुन अन्तर्राष्ट्रिय स्तरको मात्र हुनेछैन, त्यसले अन्तर्राष्ट्रिय स्तरमा विशिष्ट पहिचान पनि राख्नेछ। संसारमा भएका मुस्किकला उद्यानहरू मूलतः राष्ट्रिय मुस्किकला उद्यान हुन्, जहाँ त्यही देशका विशिष्ट मुस्किकलाहरूका काम प्रदर्शित छन्। तर भैसेपाटीमा परिकलमा गरिएको मुस्किकला उद्यान भने अन्तर्राष्ट्रिय प्रकृतिको हुनेछ। त्यसले अन्तर्राष्ट्रिय स्तरमा विशिष्ट पहिचान बनाउनेछ। ताकि काठमाडौं आएका पर्यटकको नेपाल भ्रमण अन्तर्राष्ट्रिय मुस्किकला उद्यान नगुपी पूर्ण नै नहोस्, जसरी कलामा रूचि नै नगएको पर्यटक पनि पेरिस गएर लुव्र कला सङ्ग्रहालय जान नपाए त्यो भ्रमण अपुरो सम्बिन्छ।

रानीपोखरी र घरघरा बनाउनेको नाम आज पनि हामी स्मरण गर्छौ। त्यसैगरी अन्तर्राष्ट्रिय मुस्किकला उद्यान निर्माण गरेको खण्डमा प्रधानमन्त्री ओलीको नाम सदीतौसम्म स्मरण गरिनेछ। भन्नेले भन्नेछन्, भाक्रे विश्व सम्पदाहरू पुर्ननिर्माण गर्न र संवर्द्धन गर्न सकिनेछो छैन, केको मुस्किकला उद्यानको कुरा ? तर्क आफैमा गलत होइन। तर त्यस्तै तर्क गरिएका भए आज विश्वका प्रायः सांस्कृतिक, कलात्मक र अन्तर्राष्ट्रिय नायकका केन्द्र बन्ने नै थिइनन्, जसले ती हरेक देशका नागरिकको जीवनस्तर र राष्ट्रको गौरव बढाएका छन्। ती सबै केन्द्र तत्काल देशका विविध तात्कालिक प्रतिकूलतामार्फत नै बनाइएका हुन्। अन्तर्राष्ट्रिय मुस्किकला उद्यान निर्माणका लागि त प्रधानमन्त्री ओलीले धेरै ठूलो ऊर्जा, समय र खर्च खर्च गर्न पर्दैन। तत्काल काम गरे पुग्छ।

क. सबनम्दा पहिले 'म' गरिँदै छाड्नु भन्ने अठोट लिनुहोस् अनि मन्त्रिपरिषद् बैठकबाट उक्त जग्गा अन्तर्राष्ट्रिय मुस्किकला उद्यान निर्माणका लागि जुन निकायको नाममा नामसारी गर्नुपर्छ, त्यो गर्नुहोस्। सो नामसारी गर्दा अहिले केही व्यक्तिले हडल खोजेका सँगैको फन्डे १९ रोपनी जग्गा पनि चलनचल्तीको मूल्यमा खरिद गरेर १२३ रोपनीमै मिसाइदिनेस, जसले गर्दा मुस्किकला उद्यानको क्षेत्रफल अर्ध ठूलो हुनेछ।

ख माथि नै उल्लेख गरे भै हामी स्तरीय त कुरे छाडौ, प्रायः अवस्थामा न्यूनतम स्तरको काम पनि गर्न नसक्ने गरेर क्षीयवृत्त भइसकेका छौ। त्यसले अन्तर्राष्ट्रिय मुस्किकला उद्यानको डिजाइन र निर्माणका लागि अन्तर्राष्ट्रिय टेन्डर आह्वान गर्न लगाउनुपर्छ। अथवा सार्वजनिक काम विशिष्ट स्तरमा गर्न सक्ने युरोपका कुनै अथवा चीन जस्ता देशलाई सहयोग गरिदिन अनुरोध गरे पनि हुन्छ। हामीले आफ्नै गर्न खोज्यौ भने सिमेन्टको संरचना बनाएर त्यसमा इमाले पोल्ने स्तरको काम हुनेछ। अथवा पशुपतिनाथ क्षेत्र जस्तो विश्वव्यापकमा सुवीर्य केन्द्रमा गएर रिटलको रेलिङ हाले अनि देवता बस्ने होइन, माछे बस्ने जस्तो ढलान गरिको घर बनाउने काम हुनेछ। अहिले पशुपतिनाथ क्षेत्रमा हुदुगा र ईट्टाले निर्माण गर्न सकिने संरचनासमेत कङ्क्रिटमा निर्माण भइरहेको देख्दा दिक्क लाग्छ। भन्दा नमीठो सुनिएछ। तर हाम्रो पुराले आफ्नै गरी आएका अधिकांश काम त्यस्तै प्रकृतिका छन्। त्यसैले डिजाइन र निर्माणका विषयमा अत्यन्तै सावधान हुन जरुरी छ। क्रमशः

मनोरञ्जन

‘बाटुलो जून’मा फर्कियो पुरानो प्रेमको स्वाद,

दमक/ अभिनेता अनमोल केसीलाई नयाँ अवतारमा देखाउने तथ्याग्री रहेको फिल्म 'बाटुलो जून'को टिजर सार्वजनिक भएको छ। सगराइन पिक्चरले फिल्मको प्रचार अभियान सुरु गर्दै पहिलो चल प्रचार सामग्री दर्शकमाझ ल्याएको हो। करिब एक मिनेट आसपासको टिजरले फिल्मको कथा भने खुल्दैन, बरु त्यसको परिचय, पात्र र प्रेमकथाका केही दृश्य देखाउँदै कीर्तुलता बढाउने प्रयास गरेको छ।

'बाटुलो जून'को कथा अहिलेको समयभन्दा धेरै पछाडि पुग्छ। २० को दशकको सामाजिक परिवेशमा आधारित फिल्मले त्यति बेलाको प्रेम, जीवनशैली र सामाजिक सोचलाई कथाको आधार बनाएको छ। मोवाइल, सामाजिक सञ्जाल र प्रविधिको शैली नै बदलिएको वर्तमान समयभन्दा फरक, फिल्मले त्यो समयको प्रयास भावनात्मक प्रेमलाई वर्णन गर्ने श्रम गरेका छन्। फिल्मको निर्देशन भुवन केसीले गरेका हुन्। 'ड्रिम्स'मा आधुनिक प्रेमकथा प्रस्तुत गरेका भुवन यसपटक आफ्नै अभिनय वातावरण

जोडिएको समयतर्फ फर्किएका छन्। उनी स्वयं पनि फिल्ममा महत्त्वपूर्ण भूमिकामा देखिनेछन्। फिल्ममा अनमोल केसी मुख्य भूमिकामा छन् भने प्रिमी खतिवडासँगै यही फिल्मबाट अभिनय यात्रा सुरु गर्दैछन्। बोलचालमा बढ्दै आएको अभिनेत्री गार्मिा पल्ल पनि यसै फिल्ममार्फत नेपाली सिनेमामा पुनरागमन गर्दैछिन्। सामीप्याराज तिमल्सेना र सरिन पोखरेलको लेखन रहेको शैली नै बदलिएको वर्तमान समयभन्दा फरक, फिल्मले त्यो समयको प्रयास भावनात्मक प्रेमलाई वर्णन गर्ने श्रम गरेका छन्। फिल्मको निर्देशन भुवन केसीले गरेका हुन्। 'ड्रिम्स'मा आधुनिक प्रेमकथा प्रस्तुत गरेका भुवन यसपटक आफ्नै अभिनय वातावरण

नेप्से सूचक दोहोरो अंकले घट्यो, ८ अर्ब २५ करोडको कारोबार

दमक। सातको अर्न्तम कारोबार दिन शुक्रवार शेयरबजार परिसूचक नेप्सेमा दोहोरो अंकको गिरावट आएको छ। यस दिन नेप्से सूचक ११.९० अंकले घट्दै २ हजार ५८२.५२ अंकमा झरेको हो। त्यसपि, यस दिन ४ अर्ब २९ करोड ३९ लाख ७४ हजार रुपैयाँ बजारको १ करोड १९ लाख १२ हजार किता शेयर दोस्रो बजारमा किनबेच भएको नेप्सेले जनाएको छ। आज म्युचुअल फन्ड र

ट्रोटिड समूहको उपसूचकबाहेक ११ वटा उपसूचक अग्रगण्यक भएका छन्। २०७ वटा कम्पनी शेयरमूल्य घटेको छ भने आज जम्मा ६१ वटा कम्पनीका मात्र शेयरमूल्य बढेका छन्।

आज सबै भन्दा बढी एनएमबी डिभेन्चरको मूल्य १४.२९ प्रतिशतले बढेको छ भने सिन्धु विकास बैंकको शेयरमूल्य ८.५५ प्रतिशतले घट्न पुगेको छ।

<p>दैनिक सारिफल</p> <p>आज मिति २०८३ साल असोज १७ गते रविवार ३ Oct. 2026 तिथि: अश्विनी शुद्ध</p>	<p>ज्योति लक्ष्मी प्र. टाकाल</p> <p>देवाङ्ग : वडाध्यक्ष ज्योति लक्ष्मी प्र. टाकाल</p> <p>सदस्यहरूको नाम: उपर</p> <p>सदस्यहरूको नाम: उपर</p> <p>९८६३३९०८८२/८८९७०००९५४</p>	<p>सेवा</p> <p>यु.छे.लो.सा.लि.ले.लो.अ.</p> <p>रोजगारीको अवसर।</p> <p>घण्टेजालि, राखो छाँड्ना सख्या।</p>	<p>कटि</p> <p>कि.ह.ह.हो.डा.डि.ड.ड.हो।</p> <p>आलसबाट बच्ने।</p> <p>कार्यका सफलता।</p>	<p>तुल</p> <p>जान धर्मजर्जला लाजे।</p> <p>पुरुषाचलै घन लाज।</p>	<p>मकर</p> <p>भोज जा खि खि खे खो जा जी</p> <p>जीवनसाथीको सहयोग।</p> <p>व्यापारबाट लाभ।</p>
<p>कुल</p> <p>इ.उ.ए.जो.वा.सि.वु.वे.जो.</p> <p>परकजाले घन लाज।</p> <p>विताजीबाट सहयोग।</p>	<p>मिथुन</p> <p>का.कि.कु.घ.ड.छ.के.को.हा.</p> <p>पढाइका कोही सख्या।</p> <p>जिज्जाबाट सहयोग।</p>	<p>सिंह</p> <p>मा.मि.मु.मे.मो.टा.टि.टु.टे.</p> <p>शुभ कर्जला सख्या।</p> <p>आजका कोही सख्या।</p>	<p>वृषिक</p> <p>तो.ना.ति.दि.वे.जो.वा.धि.यु.</p> <p>राज्य पढाको लाज।</p> <p>आजका कलौ।</p>	<p>धनु</p> <p>य.यो.भा.भी.भ.भा.फा.ड.भ.</p> <p>आजका पीडा।</p> <p>साजालय राख्नुको अर्थ।</p>	<p>कुम्भ</p> <p>ने.जे.मो.सा.सी.सँ.से.सो.द.</p> <p>समाजबाट सहयोग।</p> <p>आँखाका सख्या आउल सख्या।</p>
<p>मीन</p> <p>दि.दु.ध.भ.भ.ज.ड.दो.घा.जी.</p> <p>सन्तानजसँग जलजुलवा।</p> <p>कार्यका मिलन।</p>					

◆ प्रधान सम्पादक/प्रकाशक: गजबहादुर दाहाल, ◆ कार्यकारी सम्पादक: खगेन्द्र कार्की ◆ सहसम्पादक: विमल लामिछाने ◆ बजार व्यवस्थापक: केशव खनाल ◆ लेआउट: सुरेन बस्नेत